కథా కౌముది

తెలుగు గోల

డా.పుట్టపర్తి తులజాదేవి

"వాటీజ్ దిస్? " బాస్ గాండ్రుమన్నాడు.

"యస్ సార్!" చేతులు కట్టుకుని తలదించుకుని తలవూపింది చింతామణి.

"వాట్ యస్ సార్? వాటి ఐ టోల్డ్, వాట్ యు తాట్? ఈజ్ దిస్ ది ప్రొసీజర్ ఐ టోల్డ్?"

"నో సర్!" అంతే వినయంగా అంది చింతామణి.

"అగైన్ యు ఆర్.." తల విసురుగా అటూ ఇటూ ఊపి "టేక్ యువర్ పేపర్ అండ్ టైప్ వన్స్ అగైన్ - ఇన్ దట్ ప్రొసీజర్ వాట్ ఐ టోల్డ్. అండర్ స్టాండ్?" పేపరు విసురుగా ముఖానపడేసినంత పని చేశాడాయన.

"ఎస్ సార్! స్టుడ్ సార్ (అండర్ స్టుడ్)" మామూలుగా తల ఆడించి పేపరు తీసుకుని వచ్చింది బయటికి చింతామణి. తీరా బయటికి వచ్చాక ఆ పేపరు చదివితే అది ఒరిజనల్ కాదు. అయినా ఈ పేపరు ఆయన టేబుల్ దగ్గరికి ఎలా వెళ్ళినట్లు? ఆయనైనా ఎలా చూచాడూ? అని తిరిగి ఆ విషయం చెప్పడానికి ఆయన గదిలోపలికి అడుగుపెట్టింది చింతామణి. ఎందుకొచ్చావ్ అన్నట్లు చూచాడు బాసు.

"సర్ మీరు చూచి, సంతకం చేయాల్సిన పేపరు ఇదికాదు. సార్. ఇదిగో ఇక్కడ ఉంచాను సార్.. దానికి సంబంధించిన ఫైల్." అని ఆయనకు కుడి చేతివైపు టేబుల్ మీద ఉన్న ఫైల్‌ను ఆయన ఎదురు గుండా పెట్టింది.

"అవునా?" అంటూ ఆయన ఫైల్ ఓపెన్ చేశాడు. కాదు కాదు. ఓపెన్ చేయబోయి మళ్ళీ కస్సుమన్నాడు.

"నేను చూచి, సైన్ చేయాల్సిన పేపరేదో అది మాత్రమే నా టేబుల్ ముందు ఉండాలని మీకెన్నిసార్లు చెప్పాను? అయినా మీరు సరిగ్గానే టైప్ చేస్తారనుకోండి. నేను బ్లైండ్ సంతకం చేసినా సరిపోతుంది అనుకుంటాను"

ఈ మాటలకు చింతామణికి చిర్రెత్తుకొచ్చింది.

"వై బ్లైండ్ సంతకం? యు రీడ్ సర్. ఐ సిట్" కుర్చీమీద చేతులుకట్టుకుని కూర్చుంది చింతామణి.

"అరే! ఇదేంటమ్మా కాంప్లిమెంటిచ్చినా కష్టమేనా? అర్థం చేసుకోరూ. అసలే బోల్డు పనితో బిజీగా ఉంటాను."

"అవునవును. ఊపిరి తీసుకోవడానికైనా టైమ్‌లేదు నీకు" మనసులోనే గొణుక్కుంది చింతామణి. చదివితీరాల్సిందే అన్నట్లు కుర్చీలో కదలకుండా కూర్చుంది.

ఆఫీసర్‌కు కోపం వచ్చింది. ఆ ఫైల్లోని పేపర్లమీద అక్కడక్కడా రెడ్‌లైన్లు కొట్టి - "ఇన్ని తప్పులా? నయం నేను సంతకం పెట్టలేదు. వెల్లు. మళ్ళీ సరిగా రాసి టైప్ చేసి తీసుకురాపో వెల్లమ్మా" ఏకవచనంలోకి దిగిపోతాడాయన - కోపం ఎక్కువయితే.

"వెల్లు ఏంటి వెల్లు? వెళ్ళమ్మా కాకపోతే వెళ్ళు అనాలి. తెలుగోడట తెలుగోడు." చింతామణి మనసు మండిపోయింది.

"ఒక్క లైను సరిగ్గా ఉందా? ఎందుకమ్మా జీతాలు నెలనెలా తీసుకునేది? తీసుకున్న జీతాలకు న్యాయం చేయొద్దటమ్మా? వెళ్ళి సరిగ్గా, నీట్‌గా టైపు చేసుకురా పో" పేపర్లు విసురుగా టేబుల్ మీద పెట్టి - దానిమీద ఎగిరిపోకుండా పేపర్ వెయిట్ పెట్టాడు.

"వెల్లు, వెల్లి ఏమిటి నీ బొంద? వెళ్ళు అనలేవా? చిన్న చిన్న తెలుగుపదాలు కూడా సరిగ్గా పలకలేని నీవొక బాసువు. నీ కింద నేనొక సబార్డినేట్‌ని" మనసులోనే తిట్టుకుంటూ - ఆ పేపర్లు తీసుకుని బయటికి వచ్చిందామె. బయటికి రాగానే ఎదుటి టేబుల్ వైపు చూచింది.

ఆఫీసర్ సతీమణి.. అంజాద్ ఖాన్లా ఉంటుంది అంత పొడుగూ అంత లావుతో. అయినా వాళ్ళిద్దరూ అలాగే ఉంటారులే.

ఆమె కూడా అక్కడ ఎంప్లాయినే. కాకపోతే - పోస్ట్‌లో జాయినయిన తర్వాత వాళ్ళద్దరూ ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకున్నారు. అందుకే - కంపెనీ రూలు ప్రకారం ముందుగా భార్యా భర్తలైన వాళ్ళకు అక్కడ ఉద్యోగం నిషిద్ధమే అయినా - చేరాక వాళ్ళు భార్యాభర్తలయ్యారు కాబట్టి వాళ్ళు ఎగ్జెంప్టెడ్ అన్నమాట. ఇప్పుడు ఇద్దరూ ఎంచక్కా అరవై వేలు దాదాపుగా నెలజీతాలు తీసుకుంటున్నారు.

చింతామణి బైటికి రాగానే అంతకు ముందు కొంగలా మెడసాచి అద్దాల కిటికీలోంచి తొంగి తొంగి చూస్తున్న ఆమె సర్దుకుని కూర్చుంది. ఆమెకేదో అనుమానం. ఆడవాళ్ళు లోపలికెళ్తే బయటికి వచ్చేవరకూ స్థిమితంగా సీట్లో కూర్చోలేదు.

ఆమెనో చూపు చూచి చింతామణి తన సీట్ దగ్గరికి వెళ్ళింది. అప్పటికే గుసగుసలు మొదలైన పది పన్నెండు కాబిన్ల ఆ హాలునంతా ఒక్కసారి కలయచూసి "సార్ ఈజ్ ఆన్ ఫైర్. డోన్ట్ డిస్టర్బ్" అని తలఫైల్లోకి దూర్చేసింది. పాడిందే పాడరా, పాచిపండ్ల దాసరి లాగా రాసిందే రాయాలి. తప్పుతుందా?

"ఏమైంది మేడమ్? సార్ మల్లీ మొదలెట్టాడా?" పక్క కాబిన్లోంచి పరిమళ అడిగింది.

"ఆ..ఆ.. మల్లీ మల్లీ మొదలెట్టాడు. అయినా నీవు కూడా... మల్లీ ఏంటే. మల్లీ? మళ్ళీ అనలేవా?" కోపంగా అంది చింతామణి.

"సరే మేడమ్. మీ మూడ్ బాగున్నట్లు లేదు. మల్లీ మాట్లాడుకుందాంలెండి"

"అదిగో మళ్ళీ! అబ్బా! ఈ తెలుగు భాషను ఖూనీ చేస్తూ - చెవుల్లో సీసం పోస్తున్నారు - వీళ్ళంతా."

ఇంట్లోనూ ప్రొద్దుట్నించీ ఇదే తెలుగుగోల!

"నీల్లొస్తున్నాయ్! నీల్లొస్తున్నాయ్! " అని పెద్ద పిల్ల గట్టిగా అరుస్తూ చెప్పింది.

వెంటనే వంటింట్లో కాఫీ కలుపుతూన్న చింతామణి అందుకుంటుంది. "నీల్లుకాదే నీళ్ళు అనాలి. అను పదిసార్లు నీళ్ళు నీళ్ళు అని. "

"పదిసార్లు చెప్పుకుంటూ కూర్చుంటే పున్యకాలం కాస్తా కరిగిపోతుంది. బిందెలివ్వు తొలచి పట్టి పెడతా! తర్వాత నీవు లోపల పెట్టుకో!"

"నీళ్ళు పట్టకపోయినా పర్వాలేదు. నీవు ముందు నీళ్ళు అనడం నేర్చుకో" అని చింతామణి మొండిగా బిందెలు ఇవ్వకుండా అడ్డుకుంది.

"ఏంటమ్మా నీవు? నీల్లు ఆగిపోతాయ్. మల్లీ మల్లీ మనమే మోయలేక చావాలి బయటి నుంచీ జరుగమ్మా పక్కకు"

"అదిగో! మళ్ళీ మళ్ళీ మనమే మోయలేక చావాలి. అనాలి మల్లీ మల్లీ ఏంటి మల్లీ మల్లీ?" ఈసారి కాస్త కోపంగా అంది చింతామణి.

"సరేమ్మా! ఇప్పటికిది అయిపోనీ రేపు కావాలంటే ఇంపోజిషన్ రాసి చూపిస్తాలే"బిందెలు బలవంతంగా చేతిలోంచి లాక్కుని బయట నల్లా దగ్గరకు పరిగెత్తింది పెద్దపిల్ల.

"అసలే ఎండాకాలం! నీల్లు తక్కువొస్తాయ్ పట్టిపెట్టుకోవడం తక్షణ కర్తవ్యం. భాష, బాగోగులు తర్వాత" అంటూ సర్ది చెప్పబోయాడు మణిరత్నం చింతామణి భర్త చింతామణి అతనితో కూడా ఏమో చెప్పబోయింది. ఆమెను అడ్డుకుంటూ "ఆ... ఏం తేవాలి షాపునుంచీ తొందరగా చెప్పు. కంది బేల్లు, మినబ్బేల్లు, మిరకపాయలు, వెండు కొబ్బరి, సోపులూ.. ఇంకా?"

"కందిబేల్లు, మినబ్బేల్లు ఏంటి? కంది బేడలూ మినబ్బేడలూ అనాలి. మిరకపాయలు కాదు మిరపకాయలు అనాలి. వెండు కొబ్బరి ఏంటి బెండు కొబ్బరిలాగా? ఎండుకొబ్బరి అనాలి. లేకుంటే ఎందుకొచ్చిన గోల? కందిపప్పు మినప్పప్పు అనండి. సోపులూ, చింతపండూ గట్రాతేవాలి తొందరగా వెళ్ళిరండి. మళ్ళీ ఆఫీసుకు టైమౌతుంది" అని తొందర చేసింది భర్తను చింతామణి.

"ఆ...ఆ నీవీ క్లాసు పీకకుండా ఉంటే ఈ పాటికి సామానుతో ఇంటికి వచ్చేవాడినే తిరిగి" సంచి తీసుకుని మణిరత్నం బయలుదేరాడు.

"అబ్బా! పెరడంతా కంపు కొడ్తూంది. చక్కగా మల్లె, జాజి, నంది వర్ధనం పూలతో అందంగా, మంచి వాసనతో హాయిగా అనిపించే పెరడంతా కోల్లచావిడితో చండాలంగా ఉంది" విసుక్కుంటూ అంటున్నాడు చిన్నాడు.

"కోల్లు ఏంట్రా కోల్లు? కోళ్ళు అనలేవూ? కోడికి బహువచనం కోళ్ళు. ఇంతమాత్రం తెలియకుండా చదువెలా చదువుతున్నారు స్కూల్లో?" గయ్ మంది చింతామణి

"స్కూల్లో మా టీచర్లు అలాగే మాట్లాడ్తారు.. అందుకే మాకూ అట్లాగే అలవాటైంది మరి. ఏం చేద్దాం?"

"ఏం చేద్దాం ఏంటి? నేనున్నాను కదా మీకు సరిగా నేర్పించడానికి. శుద్ధమైన తెలుగు మట్లాడండ్రా అంటే మీ టీచర్లు చెప్పిందే సరైందని వాదిస్తారే?" అంటూనే ఉంది చింతామణి. ఇంతలో మణిరత్నం ఖాళీసంచితో తిరిగొచ్చాడు.

చేతిలోని సంచి అందుకుంటూ చిన్నోడు అడుగుతున్నాడు, "ఏం నాన్నా! ఖాలీ సంచితో వచ్చావ్? రవిలేడా లేక రష్‌గా ఉందా?"

"లేదురా!రవి లేడు. వసూల్లకు బయటికి పోయాడట. ఆ పని వాడు నిదానం చేస్తున్నాడు. అక్కడే నిలబడితే ఆఫీసుకు లేటయ్యేలాఉంది. అందుకే సరుకుల చిట్టీ ఇచ్చి వచ్చా. కట్టి పెడితే సాయంత్రం తెచ్చుకోవచ్చు"

"వసూల్లు కాదు వసూళ్ళు అనాలి" అని మళ్ళీ క్లాసు పీకపోయింది చింతామణి.

"అమ్మాతల్లీ! ఇప్పుడింకా నీవు క్లాసు తీసుకుంటూ కూర్చుంటే అవతల టైం పరుగెడుతూంది. నీకు దండం పెడతాను. తొందరగా ఏమైనా చేసెయ్. కూరవుంటే కూరలేదంటే ఏ చిత్రాన్నమ్మో కలిపెయ్. బయల్దేరదాం" అంటూ మణిరత్నం టవల్ తీసుకుని బాత్రూంలోకి దూరాడు.

"అయినా నీవేంట్రా? ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి? ఖాలీ సంచి కాదు ఖాళీ సంచితో అనాలని" ఇంకా ఆమె మాట పూర్తికానేలేదు - పిల్లాడక్కడలేడు.

వీళ్ళతో సరిగ్గా మాట్లాడించడం - వీళ్ళను పుట్టించిన బ్రహ్మదేవుడికి కూడా సాధ్యం కాదు. అరే! సరైన తెలుగు నేర్చుకోండ్రా - మినిమమ్ మార్పులు చేసుకుని - అంటే వినిపించుకోరే?

ఇంతలో బయటినుంచీ ఎవరో పిల్లలు పిలుస్తున్నారు "రాహుల్ రాహుల్" అని.

"ఎవరయ్యా? " అనుకుంటూ గుమ్మం ముందుకు వచ్చిన చింతామణికి ఎదురింటి శామ్యుల్ కనిపించాడు.

"ఆంటీ! రాహుల్‌ను ప్లే గ్రౌండ్‌కు తొందరగా రమ్మని చెప్పండాంటీ! వాల్లందరూ ఇప్పటికే అక్కడికి చేరుకుని ఉంటారు." అంటూ వాడు సైకిల్ వెనక్కు తిప్పుకున్నాడు.

"వాల్లందరూ కాదు వాళ్ళందరూ అనాలి" అని ఇంకా ఏదో చెప్పబోయిందామె పాత మూడ్ లోనే.

"సరే ఆంటీ! రాహుల్‌ని తొందరగా రమ్మని చెప్పండి నే వెల్తున్నా" అంటూ వాడు పారిపోయాడు.

మళ్ళీ వెనక్కొచ్చి "ఇఫ్ ఉయ్ గో లేటాంటీ - మమ్మల్ని ప్లేనుంచీ రిమూవ్ చేస్తారంతే తొందరగా పంపండి" అంటూ తుర్రుమన్నాడు వాడు.

"అమ్మా!" లోపల్నించి పెద్దపిల్ల పిలుస్తూంది.

"వస్తున్నా"!

"అమ్మా! మా ఫ్రెండు అక్కది పెల్లి" అనబోయి నాలుక్కర్చుకుని" అదే మారేజ్‌కి వెళ్ళాలి. మీతోపాటూ నేనూ బయల్దేరనా?"

"ఇలాగే బయట చుట్టాలముందూ మాట్లాడండి నా పరువు తీస్తూ. చదువుకున్న దానివి - పిల్లలకిలాగేనా నేర్పించేది అంటూ వాళ్ళు నాకు పెడతారు గడ్డి" అని ఇంకా ఏదో గొణుక్కుంటూ ఉండిపోయింది చింతామణి.

"తెలుగూ సరిగారాక - అటు ఇంగ్లీషూ అంతంత మాత్రంగానే - బట్లర్ ఇంగ్లీషు మాట్లాడి భాషా పారతంత్ర్యాన్ని వదులుకోలేకుండా ఉన్నారీ మనుషులు! రెంటికీ చెడ్డరేవడి అవుతున్నారు. ఎక్కడ చూచినా - విన్నా - ఇదే ఇంగ్లీషు యావ, తెలుగు భాష గోల. టీ.వీ ఆన్ చేసినా - సీరియల్స్ చూచినా ఖూనీ చేసినా తెలుగు భాష చిరాకెత్తిస్తుంది. సరైన గైడెన్స్ ఎవరిస్తారో ఏమో వీల్లకు" అనుకోబోయి నాలుక్కరుచుకుందామె - తానూ వాళ్ళదారిలో పడుతోందా అని సందేహిస్తూ వెంటనే చెంపలేసుకుంది.

Click here to share your comments on this story